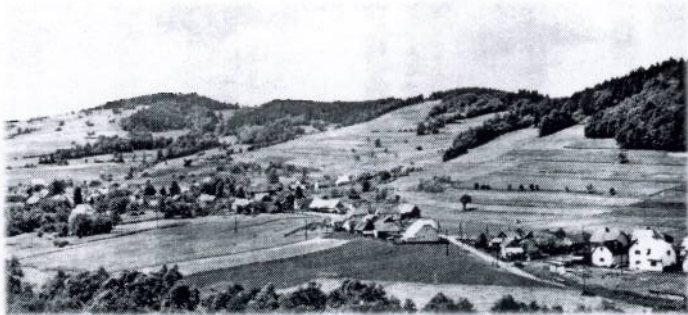
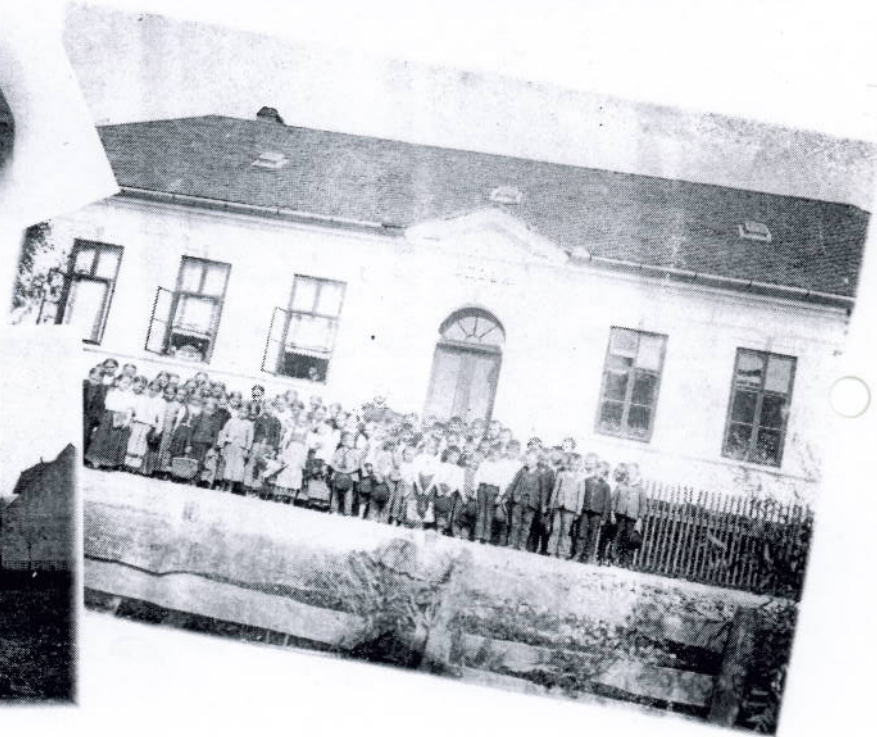
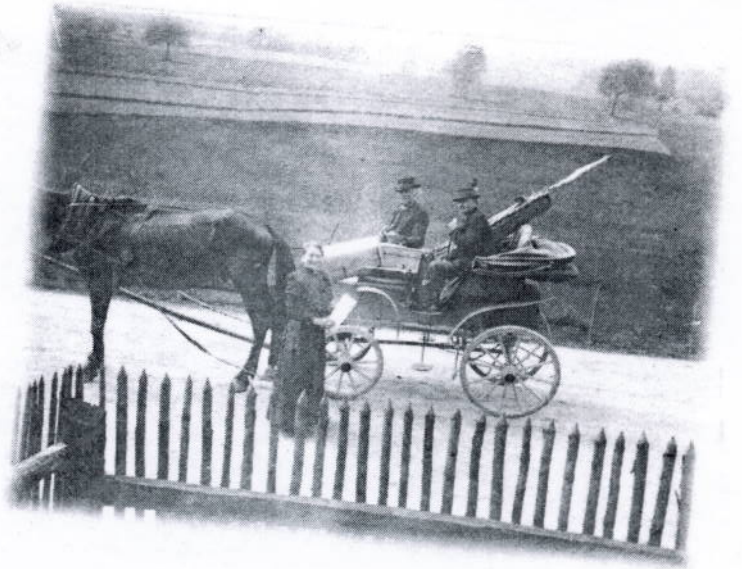

HISTORIE ŠKOLY V LESKOVCI

Historie naší školy

Historie naší školy je velmi dlouhá. První škola byla postavena roku 1853. Děti byly v naší škole jenom z Leskovic, protože dřív měla každá vesnice svou školu. V této škole byla jen jedna učitelka. Starší Leskojane byli pyšní na školu s věžičkou a říkali, že nebylo takové školy a s takú věží nahořejš až po Brno. Nová škola se začala v obci stavět roku 1895. Byla to přizemní budova. Děti bylo čím dál tím víc, tak zastupitelstvo roku 1926 rozhodlo, že se přistaví nové patro. Byl tam i školní byt, ve kterém bydlel pan řídící. Pan řídící měl svoji zahrádku. Roku 1995 byla přistavěna tělocvična. Než se postavila tělocvična, nahrazovala tělocvičnu jedna ze dvou uč. V této podobě je škola v Leskovic i v současnosti, má se zde žáci 1.-5. ročníku.

Jiří Voda a Radek Tkadlec

1853

1895

1950

Jak se žilo v naší škole

Ve staré škole se žilo těžce, hlavně paní školnici. Musela odnávat buso a otevřít školu. Pak manosit vodu. Byla tu studna, ale byla špinavá, a proto se chodilo pro pitnou vodu mapati k Lažím. Každé ráno musela v každé třídě zatopit a manosit dva klyble uhlí a taky dřeva. Dřeva museli mít 30 až 40 kubíků. Na dvoře byly hromady dřeva, na kterých si děti hrály. Ve škole se nevařily obědy jako teď, ale děti chodily na oběd domů. Byla tu však malá kuchyně, ta ale sloužila děvočatům na výuku vaření. Jednou týdně jezdily saksoné, „mučnice“, které děvočata učily. U školy byl sad s ovocnými stromy, o které se kromě záků staral pan řídící, který si na sadu třídy velmi záležel. Až v 50. letech byla do školy zavedena voda, splachovací WC a zřízena kotelna mejdřív na uhlí a později na zemní plyn.

Jan Goldefus a Lukáš Kostka

Jak se ve škole učilo

Nejdříve se učily základní věci: čtení, počítání, psaní - trivium. Za 2. svět. války byla povinná němčina. Po konci 2. svět. války se už učilo jako dřív. Po čase se začaly přidávat další předměty např. vlastivěda, tělocvik, výtvarná výchova, hudební výchova..... Do školy se chodilo na 8 hodin, děti musely ještě ráno napást dobytek. Do školy si každý musel vzít tabulku, křidu a hostičku na umývání tabulky. Často děti neměly ani aktovku, a tak věci nosily pod paží svázané provázkem. Přišlo se do školy a učilo se. Když někdo zlobil, tak šel stát na hambu, dostal pohlavek nebo rákoskou přes prsty. Tehdy se ve škole ještě nevařilo. Od dvanácti do jedné odpoledne děti chodily domů na oběd. Nejhorší to měli ti, kteří bydleli na konci dědiny, protože než se najedli a rychle se vrátili zpět do školy a záchvilí měli zase hlad. Po vyučování nebyly žádné kroužky ani školní družina. Děti musely domů pomáhat na poli nebo s domácími pracemi.

Míša Čížová a Katka Goldfusová

Škola během II. světové války

Na konci druhé světové války naši obec obsadila německá armáda při ústupu před ruskými vojáků. Bylo to pro občany velice těžké. Když přijeli němečtí vojáci, ze školy si udělali základnu, dokonce i byt ve škole obsadili němečtí důstojníci. Učit se chodilo jednou týdně do hospody v Smilkově. Tam žáci dostali úkoly na celý týden. Občané měli strach, protože nevěděli, co bude dál. Naštěstí se k nim Němci chovali slušně. Němci na konci války měli málo jídla, tak zabíjeli koně a jejich maso vařili v kotlích a hlavy nabodávali na plot. Bohužel v naší obci byli obětina lidských životů. Rodina Juříčků za svou odvahu pomáhat partyzánům zaplatila životem. Byla tu ještě jedna židovka z Ostravy a ta válku přežila. Když Rusové byli moc blízko, tak Němci ze dne na den odjeli. Občanům se moc ulevilo a ještě dva dny neodvážili se jít do školy. Ve škole po Němcích zůstal hrozný zápach od nedovařených koňských gulášů.

Tomáš Matocha a Jakub Jilica

Podle vyprávění paní Evy Muchové, kronikářky obce Leskovec a autorky knihy o Leskovci, sepsali žáci 5. ročníku ZŠ a MŠ Leskovec.

Duben 2012

2012

